

Chương 476: Thảm Hoạ Cổng (28) - Triều Đại Charlotte

(Số từ: 3871)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

16:15 PM 28/06/2023

"Việc phá hủy cổng dịch chuyển chỉ với lực lượng đột kích của chúng ta đã trở nên bất khả thi... Điều này có đúng không?"

"Thần e là như vậy, thưa Bệ hạ."

Trước lời nói của Saviolin Tana, Bertus gật đầu với vẻ mặt buồn bã. Anh đã biết rằng khi số lượng cổng dịch chuyển giảm xuống, việc thực hiện hoạt động phá hủy cổng ngày càng trở nên khó khăn.

Trong chiến dịch gần đây nhất, Saviolin Tana chỉ phá hủy được một cổng dọc trong số ba cổng mà cô được giao nhiệm vụ tiêu diệt, trước khi phải rút quân.

Có quá nhiều quái vật, và chúng quá mạnh.

Trong cuộc hành quân đó, hai Swordmaster của Shanapell và bốn Pháp sư Hoàng gia đã thiệt mạng.

Lực lượng mạnh mẽ như vậy không dễ dàng được bổ sung, khiến nó trở thành một tổn thất đau đớn không thể chịu đựng được.

Họ là lực lượng Master Class không thể thay thế. Đó là lý do tại sao nó trở thành một sự mất sức vĩnh viễn.

Khi các cánh cổng trở nên nguy hiểm hơn, sức mạnh của lực lượng đột kích tiếp tục giảm.

Tuy nhiên, hoạt động phá hủy cánh cổng càng bị trì hoãn thì càng có nhiều quái vật được thả vào thế giới.

“Cô nghĩ gì về việc kết hợp lực lượng của Ellen với lực lượng của Chỉ huy Tana?”

Công việc tái thiết thành phố đang diễn ra, nhưng việc giải cứu những người sống sót ngày càng trở nên khó khăn.

Giờ đây, họ sẽ thay đổi nhiệm vụ của lực lượng của Ellen thành phá hủy các cổng dịch chuyển còn lại và thành lập một lực lượng mới hùng mạnh.

Trước lời nói của Hoàng đế, Tana cúi đầu với vẻ mặt nghiêm khắc.

“Nếu chúng ta làm vậy, chúng ta có thể tạm thời tiếp tục hoạt động phá hủy cổng dịch... Tuy nhiên, về lâu dài, thần tin rằng những tổn thất như vậy sẽ xảy ra một lần nữa. Ngoài ra, không thể nói rằng không có rủi ro về cái chết của Ellen Artorius...”

Nếu Ellen Artorius chết trong khi thực hiện chiến dịch phá hủy cổng dịch chuyển, đó sẽ là một thảm họa khủng khiếp hơn bất kỳ thảm họa nào đối với nhân loại.

Mọi người đã kỳ vọng và hy vọng rất nhiều vào Ellen. Nếu cô ấy chết, không phải bởi Ma vương mà bởi cố gắng trấn áp cổng dịch chuyển, nhân loại sẽ rơi vào tuyệt vọng và đau buồn.

Ellen đã dấn thân vào công việc nguy hiểm, nhưng buộc cô phải làm những công việc còn nguy hiểm

hơn, đặc biệt là những công việc có nguy cơ tử vong cao, là điều mà Bertus không thể chấp nhận được.

Tuy nhiên, anh không thể phó mặc mọi thứ cho Saviolin Tana như trước.

Tình hình thật thảm khốc.

Không phải là không có lựa chọn nào cả.

"Cuối cùng... có vẻ như đã đến lúc tổ chức một đội quân quy mô lớn."

"...Vâng, thưa Bệ hạ."

Họ sẽ phải triển khai một lực lượng lớn cho một cuộc chiến toàn diện.

Di chuyển quy mô lớn thông qua ma thuật là không thể.

Do đó, các lực lượng tập hợp sẽ phải nhận nguồn cung cấp thông qua ma thuật trong khi đi lang thang trên lục địa để phá hủy các cổng dọc trong một chuyến thám hiểm.

Để bảo toàn lực lượng của những cá nhân và pháp sư Master Class, những người có cấp bậc thấp hơn một chút sẽ phải hy sinh.

Không thể dự đoán có bao nhiêu người sẽ chết.

Tổ chức và triển khai một lực lượng lớn như vậy cũng không phải là vấn đề duy nhất. Họ sẽ phải di chuyển một quãng đường dài đến vị trí của các cổng dịch chuyển trong khi chiến đấu với vô số quái vật đang lang thang khắp lục địa.

Họ sẽ phải tổ chức một đội cảm tử không thể quay lại cho đến khi tất cả các cổng dịch chuyển bị phá hủy.

Vì các lực lượng đột kích không còn có thể thực hiện nhiệm vụ của mình, giờ đây họ phải tiến hành một cuộc chiến thực sự.

Tổ chức của một đội quân lớn sẽ khởi hành để chấm dứt cuộc khủng hoảng cổng một lần và mãi mãi.

Sẽ mất một khoảng cách rất xa để di chuyển, và không biết phải mất bao nhiêu năm để đội quân đó rời đi và quay trở lại.

Họ thậm chí sẽ có thể trở lại?

Tuy nhiên, nếu tình hình Cổng không kết thúc, loài người sẽ bị hủy diệt.

Đó là lý do tại sao nó phải được thực hiện ngay bây giờ.

"Chúng ta cần tổ chức một cuộc hội nghị với Ngũ Đại Thần Giáo."

Thu thập mọi thứ còn sót lại, Bertus quyết định tổ chức một đội quân khổng lồ có thể được coi là lực lượng toàn diện của nhân loại.

"Bệ hạ, còn Công chúa...?"

"Reinhardt đã lấy cô ấy."

Tana cũng biết về kế hoạch đó.

"...Thần hiểu rồi."

Saviolin Tana gật đầu với vẻ mặt buồn bã trước những lời của Hoàng đế.

Để chế không thể bảo vệ Công chúa.

Đó là lý do tại sao họ phải dàn dựng một vở kịch.

"Mặc dù có những tình huống bất ngờ... hãy để nó ở đó."

Dù sao đi nữa, tình hình đã diễn ra theo cách mà Bertus mong muốn.

Một tổ chức bí mật không rõ danh tính được gọi là Black Order xuất hiện để tiêu diệt Ma Vương.

Có một tình huống ngoài ý muốn khi Ellen, người có mặt tại hiện trường, buộc phải chiến đấu với Reinhardt, nhưng cuối cùng, Reinhardt đã giả vờ thất bại và chạy trốn khỏi Ellen.

Do đó, trong khi có một số lượng đáng kể dân thường thương vong bất ngờ, bầu không khí ở Thủ đô Hoàng gia rất tốt.

Họ không thể xử tử Công chúa và tay sai của Ma vương đã trốn thoát.

Nhưng người ta đã thấy Ellen Artorius áp đảo Ma Vương.

Điều đó dường như là đủ.

Thủ đô Hoàng gia đang ở trong trạng thái cực kỳ phấn khích, đã khẳng định vị thế vượt trội của Anh hùng trước Ma vương.

Một tuần đã trôi qua kể từ khi Reinhardt rời Edina. Charlotte, người nắm quyền nhiếp chính, đang điều hành đất nước theo cách riêng của mình.

Charlotte, người được Reinhardt giao toàn quyền, không chỉ thực hiện công việc điều hành mà còn tập trung vào việc tìm hiểu tình hình hiện tại.

Cô có thể ngay lập tức tổ chức một đội cảnh vệ và hệ thống hóa các hình phạt để thiết lập tiêu chuẩn phạm tội, nhưng trước tiên, cô phải tận mắt kiểm tra nhiều thứ.

Quần đảo Edina ban đầu là một quốc gia nhỏ, nhưng khi quy mô ngày càng lớn, nó trở nên không khác gì một đứa trẻ phát triển quá mức.

Đó là lý do tại sao họ không thể mong đợi các luật và hệ thống giống như Đế chế.

Lúc này, Charlotte tập trung vào những con số, vấn đề khiến Reinhardt đau đầu nhất.

Số người, số lượng thực phẩm dự trữ, số tội ác và số tù nhân bị giam giữ.

Cần gì và thiếu gì?

Và sau khi lưu giữ một lượng kha khá những con số đó trong đầu, Charlotte tiếp tục với nhiệm vụ tiếp theo.

Theo một cách nào đó, nhiệm vụ đó thậm chí còn quan trọng hơn cả việc ghi nhớ các con số.

Những con số cô ấy nhớ có chính xác không?

Có những trường hợp báo cáo là nhiều nhưng thực tế lại không đủ.

Có trường hợp còn nhiều hơn con số ghi chép thực tế.

Thông thường, những con số như vậy được thay đổi một chút ở giữa.

Và tìm ra lý do tại sao những con số đó khác nhau là vai trò của Charlotte.

Charlotte, ngồi trên ngai vàng, nhìn chăm chăm vào người đàn ông đang quỳ gối, xung quanh là lính canh.

"Giải thích sự khác biệt giữa lượng cá được đưa vào để sản xuất cá khô và lô hàng thực tế."

Charlotte chưa bao giờ mơ rằng mình sẽ đích thân thẩm vấn một giám đốc sản xuất cá khô trong đời.

Tuy nhiên, vấn đề và công việc kinh doanh quan trọng nhất của Edina là thực phẩm.

Thực phẩm liên quan trực tiếp đến cuộc sống của con người và là vấn đề sinh tử.

Hải sản do người đánh cá thu thập là nguồn thực phẩm cực kỳ quan trọng và thiết yếu, và quy trình chế biến cá thành cá khô là một trong những dự án thực phẩm quan trọng của Edina, nhằm chuẩn bị cho việc dự trữ lương thực lâu dài cho mùa đông.

Có sự khác biệt giữa lượng cá nhận được và lượng cá khô được sản xuất.

Đứng trước mặt Charlotte là người phụ trách quy trình sản xuất cá khô.

"Điện-điện hạ..."

"Gọi ta là Bộ hạ."

Người giám sát run rẩy nhìn vào đôi mắt đỏ hoe của Charlotte và sợ hãi cúi đầu xuống đất.

"Thưa Bộ hạ... Không phải tất cả cá được đưa vào để sản xuất đều thực sự qua quy trình sản xuất cá khô. Một lượng đáng kể bị thất thoát do sai lầm và sai sót của công nhân tại chỗ, vì vậy sản lượng thực tế không không cao như vậy..."

"Ông đang nói rằng năng suất thấp?"

"Vâng vâng..."

"Tỷ lệ thiệt hại là bao nhiêu?"

"À, đó là..."

"Nếu là người chịu trách nhiệm giám sát việc sản xuất cá khô thì ông nên biết sản lượng trung bình. Đừng nói với ta là ông không biết nhé?"

Không biết những gì họ nên biết đã là một tội lỗi, ngay cả khi họ không thực sự tham ô.

"Sản lượng thực tế là khoảng 80% ..."

"Không thể nào. Nếu ta tính lượng cá nhận và vận chuyển, sản lượng trung bình thực tế là dưới 60%. Khoảng 40% số cá đang biến mất."

Charlotte bình tĩnh nhìn chằm chằm vào người giám sát đã nộp báo cáo sai.

"Ngay cả khi có sai sót trong các con số thực tế, thì lỗi lầm đó cũng là một tội lỗi. Vấn đề bảo quản thực phẩm là một dự án quốc gia rất quan trọng để chuẩn bị cho mùa đông. Sẽ là một sự lơ là nhiệm vụ nghiêm trọng nếu người phụ trách không làm biết tình hình. Hơn nữa, nếu 40% số cá đang biến mất do sự cố kỹ thuật, thì đáng lẽ phải có một số báo cáo hoặc vấn đề được nêu ra về sự cần thiết phải cải thiện, nhưng không có một báo cáo nào được gửi. Ông chỉ đang làm công việc của mình mà không hiểu mục đích của nó?"

"Bệ hạ, Bệ hạ... Nhưng... có nhiều chuyện xảy ra tại chỗ... chắc chắn... đó là..."

"Ông đang nói về điều gì không thể tránh khỏi?"

Charlotte hơi nghiêng đầu.

"Ta đã xác nhận rằng số cá khô mà ông biển thủ đang được phân phối ở chợ đen Lazark. Ta muốn biết ông còn có lý do gì nữa."

"Bệ hạ, bệ hạ! T-thần phạm tội đáng chết!"

Mặt người giám sát tái mét khi liên tục đập đầu xuống sàn. Charlotte mỉm cười.

"Ta đã nói dối."

"Cái gì?"

"Ông tưởng ta không có việc gì tốt hơn là kiểm tra xem ông có bán cá khô ngoài chợ không? Ta chỉ bịa ra thôi."

Charlotte bật cười khi nhìn người giám sát bị đóng băng.

"Thật vui khi thấy ông thú nhận một cách dễ dàng như vậy sau khi ông bị chọc ghẹo."

Charlotte ra hiệu cho lính gác.

"Hãy điều tra tất cả các tội ác của ông ta và hành quyết công khai. Phải có những tội ác khác, vì vậy hãy khám phá ra chúng. Sau khi hành quyết, nếu

còn phát hiện ra tội ác nào nữa, ta sẽ xử tử cả vợ và con của ông. Vì vậy, nếu ông muốn thực hiện cuộc sống còn lại của họ dễ dàng hơn, hãy thú nhận mọi thứ mà không dối trá."

"Bệ hạ, bệ hạ! Xin thứ lỗi cho thần!"

"Mang hẩn đi."

Charlotte lặng lẽ nhìn người quản lý dây chuyền sản xuất cá khô bị lính canh lôi đi.

Tội phạm xảy ra ở khắp mọi nơi.

Charlotte không tò mò về lý phạm tội.

Nó có thể là vì một lý do không thể tránh khỏi hoặc đơn giản là vì lòng tham cá nhân.

Nhưng một khi bạn bắt đầu thực hiện các khoản trợ cấp thì sẽ không có hồi kết.

Vì vậy, Charlotte thậm chí chưa bao giờ nghĩ đến một điều như vậy ngay từ đầu.

"Bệ hạ... về hình phạt..."

Một trong những người phục vụ, người đã lặng lẽ đứng bên cạnh, thận trọng mở miệng.

"Nói đi."

Như thể khó có thể bắt gặp ánh mắt của Charlotte, một trong những người phục vụ rừng mình.

“Ma vương Bệ hạ chưa bao giờ... thảo luận về hình phạt tập thể khi xử lý tội ác...”

"Ah ta hiểu."

Triều đại của Reinhardt.

Charlotte biết ở một mức độ nào đó nó như thế nào.

Anh ta thích sử dụng họ làm lao động hơn là giết họ, và ngay cả khi họ phạm tội ác ghê tởm, anh ta chỉ trừng phạt kẻ phạm tội.

Ngay cả hình phạt dành cho những kẻ cố gắng ám sát Ma vương cũng chỉ giới hạn ở án tử hình, và gia đình của họ không bị trừng phạt.

Quan điểm của Reinhardt về hình phạt vượt ra ngoài vấn đề thiện và ác, tập trung vào hình phạt cá nhân.

Tuy nhiên, quan điểm của Charlotte về hình phạt lại khác.

Phạt một cảnh cáo trăm.

Hình phạt không phải là vấn đề đạo đức, mà là một công cụ để cai trị.

"Ta đã không nói sao?"

Charlotte nói với giọng lạnh lùng.

"Từ giờ trở đi, nhiều thứ sẽ khác."

Tội ác và hình phạt của nó có ý nghĩa như một lời cảnh báo cho xã hội.

"Ta đã được giao quyền đối với các vấn đề nội bộ của Edina. Và ta đã được đảm bảo quyền tự chủ tối đa về việc đó."

"Cho nên muốn trừng phạt, ta liền trừng phạt."

"Nếu ta muốn áp dụng hình phạt tập thể, ta sẽ làm như vậy."

"Đặc biệt là vì các doanh nghiệp liên quan đến thực phẩm có liên quan trực tiếp đến cuộc sống của tất cả công dân Edina."

"Những người phụ trách các doanh nghiệp như vậy thu lợi ích kỷ trong quá trình này là một tội ác lớn làm lung lay nền tảng của Edina."

"Edina rất nhiều cái miệng ăn."

"Quá nhiều."

"Vì vậy, ta dự định giảm thiểu số lượng những cái miệng vô đạo đức cố gắng kéo dài cuộc sống của họ bằng cách hút máu của quốc gia."

"Từ giờ trở đi, bất kể liên kết nào, những ai theo đuổi lợi ích cá nhân trong việc kinh doanh thực phẩm của Edina sẽ bị xử tử công khai không có ngoại lệ, và gia đình của họ cũng sẽ bị trừng phạt không có ngoại lệ."

Charlotte nhìn những người phục vụ đang nao núng.

Trong số những người tham dự, có những con quỷ. Tuy nhiên, những con quỷ tin tưởng tuyệt đối vào Ma vương không hề có dấu hiệu sợ hãi.

Những người sợ hãi đều là con người.

"Nếu các người trong sạch, các người không có gì phải sợ, vì vậy có vẻ như có những người có cơ sở cho nỗi sợ hãi đó."

Charlotte, ngồi trên ngai vàng, chống cằm lên tay và xem xét kỹ lưỡng khuôn mặt của những người hầu cận.

"Hãy cầu nguyện các vị thần rằng sự hư hỏng của các người không lọt vào mắt xanh của ta."

Không chỉ bạn chết; mọi thứ quý giá đối với bạn cũng có thể tan biến.

Sự cai trị khoan dung của Ma vương đã kết thúc. Quy tắc của Charlotte sẽ đổ nhiều máu để củng cố kỷ luật của Edina.

Những người lấp đầy túi của họ bằng sự tự mãn sẽ cần quyết tâm đáng kể để tiếp tục làm như vậy.

"Reinhardt có thể không thích... hình phạt tập thể."

Nghe Harriet nói, Charlotte gật đầu.

"Anh ấy có thể không. Nhưng quy tắc của anh ấy cho đến nay quá khoan dung."

"..."

Quy tắc của Charlotte rất khác biệt, ngay cả khi ý định là như nhau.

Đó là lý do tại sao Harriet sợ Reinhardt, người không biết vị trí của mình, sẽ nghĩ gì khi trở về.

Reinhardt có biết điều này sẽ xảy ra và giao cho Charlotte cai trị không?

Harriet không thể nói.

"Ngay cả những quan chức cấp thấp nhất cũng coi thường hoàng gia và tham ô nguồn cung cấp. Những người biết, đều biết rằng Ma vương thực sự khá nhân từ. Tuy nhiên, một người cai trị nhân từ có khả năng bị coi là một người cai trị nhu nhược. Bây giờ chúng ta cần cắt bỏ những phần như vậy. Chúng ta phải nhổ tận gốc những phần mục nát không giúp gì cho việc cai trị cả. Không, chúng ta nên đốt chúng trước đám đông."

Trên thực tế, Charlotte đã cố gắng tự thiêu trước đám đông để duy trì sự thống nhất của Đế chế.

Vì những lời của Charlotte có lý nên Harriet không nói thêm gì.

"Dù sao thì các vụ hành quyết công khai cũng là để trưng bày. Đó không phải là phương pháp mà

chúng ta thực sự sẽ sử dụng thường xuyên. Một khi chúng ta cho họ xem một vài lần, kỷ luật sẽ tự phục hồi. Họ cần biết rằng nếu họ bị bắt, cả gia đình họ sẽ bị nhổ tận gốc."

Giết người để làm cảnh.

Bản thân Harriet cũng là một Công chúa, nhưng cô ấy đã dũng cảm trước quyết định bình tĩnh của Charlotte khi làm như vậy.

—Hai tuần sau khi Reinhardt rời đi.

Một số vụ hành quyết công khai đã diễn ra tại quảng trường Lazark.

Người báo trước công bố cáo buộc của bọn tội phạm, và những kẻ hành quyết đã chặt đầu chúng.

Mọi người nhận ra rằng phương pháp cai trị đã thay đổi và nhiếp chính đã đưa ra quyết định như vậy thông qua các sứ giả.

Thay vì sợ hãi, nhiều người đã cổ vũ.

Hầu hết họ đều là những người tham ô công quỹ hoặc phạm tội nghiêm trọng không thể tha thứ. Do đó, đám đông nghĩ rằng chỉ cần họ chết là đúng.

Tất nhiên, cũng có những người cảm thấy sợ hãi và tự nguyện nộp thuế.

Charlotte không xử tử những người đó. Cô ấy đã tha thứ cho họ bằng đòn roi hoặc những hình phạt nhẹ, và thậm chí còn chăm sóc vết thương cho họ. Và những người đã bị trừng phạt không bị trừng phạt hồi tố.

Bằng cách này, Charlotte đã tổ chức lại đất nước và thiết lập các nguyên tắc và luật pháp mới.

Đồng thời, cô cũng không bỏ qua việc xem xét tình hình chung của Edina.

"....."

Charlotte lặng lẽ quan sát những con số được liệt kê trước mắt cô.

Pháo đài Mokna, căn cứ tiền phương chịu trách nhiệm bảo vệ những người sống sót khỏi lục địa và đưa họ đến Edina.

Theo một cách nào đó, đó là nơi mà Reinhardt coi là quan trọng nhất. Liana de Grantz, được mọi người gọi là Lôi Vương, phụ trách ở đó.

Lực lượng chính là các hiệp sĩ của Thánh Đoàn, và nhiều pháp sư cũng đóng quân ở đó.

Nó không thể bị phá hủy bởi các cuộc tấn công của quái vật thông thường, và do [sức mạnh siêu nhiên] mạnh mẽ của Liana, nó không thể dễ dàng bị sụp đổ.

[Danh sách tiếp tế được yêu cầu cho Pháo đài Mokna]

"Có vấn đề gì không.....?"

Trước câu hỏi của Harriet trong văn phòng, Charlotte nhíu mày.

"Bạn có thể cho tôi xem tất cả các danh sách vật tư được gửi đến Pháo đài Mokna cho đến nay không?"

"Hả? Ồ, được rồi. Tôi sẽ tìm ra nó."

Sau khi dạo quanh văn phòng một lúc, Harriet nhanh chóng mang đến những tài liệu mà Charlotte cần.

"Cậu cũng có thể tìm thấy tài liệu về số lượng người sống sót từ Fort Mokna đến Edina cho đến nay?"

"Chắc chắn rồi, hiểu rồi."

Vì những tài liệu mà Charlotte đề cập cũng quan trọng như bất kỳ tài liệu nào khác nên Harriet có thể chuẩn bị chúng ngay lập tức.

Charlotte sắp xếp các danh sách cung cấp được yêu cầu theo ngày.

Tương tự như vậy, cô ấy sắp xếp các tài liệu chi tiết khi nào và có bao nhiêu người lên tàu tị nạn mỗi ngày.

Charlotte nhìn chăm chăm vào những tài liệu đó.

Harriet lặng lẽ quan sát Charlotte, người dường như đang có những suy nghĩ đáng lo ngại.

"Lực lượng đồn trú của cảng Mokna là khoảng 2000, phải không?"

"Ừm, đúng vậy. Lực lượng chiến đấu là khoảng 1500, và các nhân viên khác chiếm khoảng 500 hoặc hơn, tổng cộng khoảng 2000. Con số này không dao động nhiều."

"Hừm."

Charlotte nhìn chăm chăm vào các tài liệu một lúc. Mồ hôi lạnh toát ra trên trán Harriet.

Cô không biết Charlotte đang nghĩ gì, nhưng nếu có vấn đề với Port Mokna, thì đó sẽ trở thành vấn đề của Liana.

Dù sao thì Liana cũng không có cảm tình đặc biệt tốt với Charlotte.

Nếu Charlotte phát hiện ra một số tham nhũng ở Port Mokna và cố gắng sửa chữa nó, chắc chắn cô ấy sẽ va chạm với Liana.

Khả năng nó biến thành thứ gì đó khá khó chịu là rất cao.

"Có vấn đề gì không...?"

"Ừm, có."

Charlotte gật đầu trước câu hỏi của Harriet.

"Cảng Mokna đang yêu cầu một lượng lớn nguồn cung cấp, đặc biệt là thực phẩm."

Theo tính toán của Charlotte, Port Mokna muốn có quá nhiều nguồn cung cấp lương thực, và Edina thực sự đã cung cấp cho họ nhiều như vậy.

Charlotte nhận thấy có điều gì đó kỳ lạ giữa các con số.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading